

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg takker for redegørelsen. Men spørgsmålet er jo stadig væk uafklaret, fordi forældrene kommer til kommunen for at få hjælp til det ophold, som barnet måske trænger til. Men betingelsen for, at man overhovedet vil yde hjælp, er, at barnet kommer under børneværnet. Det betyder så, at et forældrepar trækker sig tilbage og barnet af økonomiske grunde nu ikke får dette ophold. Derfor mener jeg, at det ikke kan være rigtigt, at man ligefrem tvinger, hvis et barn skal på efterskole, det ind under børneværnet, selv om der ikke foreligger nogen opdragelsesmæssig grund, men måske bare, at barnet ville have godt af det og forældrene gerne vil, men ikke ser sig i stand til at betale de resterende 15 pct.

Socialministeren (Eva Gredal):

Som jeg sagde før, ligger spørgsmål om betaling af skoleophold uden for børneværnets, børneforsorgslovgivningens rammer, når der ikke er særlige problemer. Dermed er også sagt, at i det tilfælde, som omtales — det er jo altid meget svært at diskutere et konkret tilfælde — har der ikke været forhold, der har betinget, at barnet kunne være under børneforsorgen. Det burde altså heller ikke være givet som nogen betingelse, at det skulle under børneforsorg.

Jeg forstår, at i det tilfælde her, som jeg er villig til at se på, hvis fru Inger Stilling Pedersen vil give mig det, har der ikke været opdragelsesmæssige problemer af nogen art. Det var bare noget, barnet havde godt af, og så må man jo følge de almindelige regler.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jo, men spørgsmålet går ud på, at det er kommunen, der vil have barnet under børneværnet, og at forældrene modsætter sig det. Det er det, det drejer sig om. Der har overhovedet ikke været nogen problemer, forældrene har ikke ønsket, at deres barn skal under børneværnet. Det er kommunen, der siger, at barnet kan komme under børneværnet, selv om der ingen grund er til det, og så kan I få hjælp. Er det ikke en forkert brug af børneværnet?

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg kan ikke på det foreliggende udtale mig så konkret, som fru Inger Stilling Pedersen gerne vil have jeg skal gøre det. Men jeg har lovet at undersøge den konkrete sag, og jeg håber, at jeg får nærmere oplysninger om den; så skal jeg gerne give et konkret svar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Maigaard (SF) til statsministeren:

„Hvilke beløb kan Danmark komme til at betale i kraft af de lettelser i indbetalingerne til EFs budget, som Storbritannien med dansk tilslutning fik tilsagn om under topmødet i Dublin?“

(Spm. nr. 51).

Skriftlig begrundelse.

Statsministeren har nævnt, at Danmarks bidrag til EFs budget ville blive forøget med maksimalt 35 mill. kr. i kraft af de lettelser i indbetalingerne, som Storbritannien har fået tilsagn om under genforhandlingerne med EF. Den nævnte talstørrelse er udregnet på baggrund af forholdene i 1974 og afspejler på ingen måde de beløb, Danmark kan komme til at betale som følge af de budgetjusteringer, der er vedtaget under topmødet i Dublin. For den 7 års periode, justeringsmekanismen er i kraft, ønskes det derfor opgjort år for år, hvor store merudgifter Danmark kan pådrage sig.

Spørgsmålet var stillet til folketingets spørgetid den 19. marts. Det blev beklageligvis ikke besvaret af statsministeren, hvorfor det stilles igen.

Maigaard (SF):

Dette spørgsmål kunne jo synes at indgå i en føljeton, så derfor er det nok bedst at give et resumé. Det, problemkredsen drejer sig om, er spørgsmålet om de indrømmelser i deres helhed, som de otte medlemmer af De europæiske Fællesskaber har givet Storbritannien under de såkaldte genforhandlinger. Der er givet indrømmelser omkring EFs budget, i regionalfondsspørgsmålet og inden for landbrugssektoren, især på oksekødområdet, sukkerområdet og smørområdet, men det, spørgsmålet her drejer sig om, er den